

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΕΝΙΖΕΛΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ.

Ἡ πόλις ἡμῶν δόλοκληρὸς ἐν ἐπιβαλλούσῃ καὶ σόβαρᾷ τελετῇ ἐκήδευσεν τὴν παρελθούσαν Τρίτην τὴν σεβαστὴν χήραν τοῦ αὐιδήμου Μ. Ρούφου ΜΑΡΙΑΝ, θυγατέρα τοῦ μεγατίμου οἴκου τῶν Κουντουριώτων, δέσποιναν καλὴν κάγαθὴν, γυναικᾶ χριστιανικὴν καὶ μητέρα φιλόστοργον. Ἡ ἀφ' ἡμῶν μεταστάσα σεβαστὴ δέσποινα συνήσωνεν ἐν τῷ βίῳ πρὸς τὰ ἐπιφανῆ ὄνόματα τοῦ πατρικοῦ καὶ συζυγικοῦ αὐτῆς οἴκου καὶ ἀτομικὰς ἀρετὰς σπανίας, χριστιανὴν πίστιν ἀπεριόριστον, συζυγικὴν ἀφοσιώσιν, φιλανθρωπίαν, ἀπλότητα, ἀνυπόκριτον ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον καὶ τὴν Πατρίδα· οὕτω δὲ διεισήσεν καὶ παρέδωκεν εἰς τὰ τέκνα τῆς ἀκλιβωτῶν τὸ διπλοῦν περιφανὲς αὐτῆς ὄνομα, παρέσχεν ἑαυτὴν ἀξιάγαστον παράδειγμα οἰκιακῶν ἀρετῶν, προσεκτίηστο ἀπεριόριστον σεβασμὸν καὶ ἀγάπην εἰς εὐρύτατον κύκλον συγγενῶν, φίλων καὶ γνωρίμων καὶ τελευτήσασα ἐν γῆρατι βαθεῖ, ἐν μέσῳ τῆς λατρίας τῶν υἱῶν τῶν θυγατέρων καὶ τῶν ἐγγόνων τῆς, ἐγκαταλείπει ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εὐλογητὴν καὶ μακαριστὴν τὴν ἑαυτῆς πολύτιμον μνήμην. Ἦτο ἐκ τῶν γυναικῶν τῆς οἰχομένης πλέον ἐκείνης γενεᾶς, αἵτινες δυστυχῶς δὲν ἀντικαθίστανται ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἡμέραις, αἵτινες ἐγνώριζον νὰ ὑποτάσσωσι τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐπιφανοῦς γένους, εἰς τὰ ἱερὰ καθήκοντα τοῦ συζυγικοῦ καὶ μητρικοῦ βίου, νὰ συμβιβάζωσι τὴν ἀξιόπρεπειαν τῆς ὑπερεχούσης κοινωνικῆς θέσεως, πρὸς τὸ ἀπέριττον τῶν τρόπων καὶ τὴν ἀπλότητα τοῦ ἥθους, τὴν αὐστηρότητα τοῦ χαρακτῆρος πρὸς τὴν θελκτικώτεραν εὐπροσηγορίαν καὶ διὰ τοῦτο πρὸ τῶν τάφων τῶν τοιοῦτων γυναικῶν, πικρότερον πρέπει νὰ θρηνηθῇ ἡ νεκρῶσα γενεὰ, καθόσον ἐν τῇ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἀπόλλυσι τὰ φωτεινὰ ἔγχα τῆς ἀγούσης εἰς τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν ὁδοῦ, διότι « αἱ ὀδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτίζονται ὡς λαμπροὶ, προπορεύονται καὶ φωτίζουσι. »

Ἄν πρὸ τοῦ τάφου τῆς Μαρίας Ρούφου ὁ ἀνθρώπος ἀποθαυμάζει τὴν ἀτομικὴν ἀρετὴν, ὁ Ἕλλην ἀναμνησκεται καὶ ἀκῶν τὰς μεγάλας καὶ ἀνεκτιμήτους θυσίας καὶ ὑπηρεσίας τοῦ πατρικοῦ οἴκου τῆς καὶ ἀποτίνει φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν γενεάν αὐτῆς, εἰς τὴν ἡ Πατρίς ὀφείλει κατὰ μέγα μέρος τὰ ἐνδοξώτερα κατωρθώματα τὰ κλειστά τὴν ἱστορίαν τῆς καὶ τὴν ἐναγένησιν τῆς. Ἡ σεβαστὴ Μαρία θυγάτηρ τοῦ Γεωρ. Κουντουριώτου ἐγεννήθη ἐν Ἰδρᾷ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως νεκρὰ καὶ ὠραία κόρη παρεστάθη εἰς τὸ μέγα δράμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγώνος, ἐν ᾧ πρωτογονίστη ἡ ἐκυτῆς Πατρίς καὶ ὁ ἐνδοξὸς οἶκος τῆς. Ἡ ἱστορία τῶν πράξεων τοῦ μεγάλου τούτου οἴκου κατὰ τὴν ἐπαναστάσιν εἶναι δόλοκληρὸς ἡ τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης ἱστορία, οὐδεὶς δ' Ἕλλην ἀγνοεῖ αὐτὴν οὐδὲ τί ὀφείλει ἡ Πατρίς εἰς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Γεώργιον Κουντουριώτην, πατέρα καὶ θεῖον τῆς θανούσης σεβαστῆς γυναικός.

Ἡ ὑπεροχὴ τῶν προνομιούχων τούτων ἀν-

δρῶν, λέγει περὶ αὐτῶν περίστιχος συγγραφεὺς καὶ ρήτωρ ἐκ τῶν συγχρόνων, εἰς τὸ στάδιον τὸ ὁποῖον ἐκλήθησαν νὰ διατρέξωσιν εἶναι τόσον ἀδιαφιλονίκητος, ὥστε καὶ ζῶντες ἀκόμη μένουσιν ἀνευ ἀντιζήλων· σιγᾶ δὲ αὐτοὺς ὁ φθόνος· ἡ ἔρις, ἡ ἀμιλλα ἐργάζονται εἰς χῶραν κατωτέραν τῆς αἰθερίου περιουσίας τῶν ἢ μεγάλη μορφή τῶν κατέχουσα ἀκίνητος τὴν πρώτην τῆς εἰκόνας θέσιν, ἀφίνει ὀπισθεν αὐτῆς σκηνὴν κινήτην, ὅπου ὅλα τὰ δευτερεύοντα πρόσωπα δύνανται νὰ τοποθετηθῶσιν, ἀνεμποδίστως εἰς τοιαύτην πρὸς ἄλληλα σχέσιν, ὁποῖαν αἱ διάφοροι τῶν θεατῶν ἐπόψεις ἤθελον εἰς αὐτὰ προσδιορίσει. Δι' αὐτοὺς μόνους οἱ σύγχρονοι εἶναι μεταγενέστεροι.»

Τοιαύτη καὶ ἐκ τοιούτων ἐγένετο ἡ Μαρία Ρούφου ἢ ἡ πόλις ἐκήδευσεν ἐν μέσῳ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς νύχθη ἐν εἰλικρινείᾳ πρὸς τὸν Ἰψιστον.

Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τῆς ΜΑΡΙΑΣ ΡΟΥΦΟΥ ὁ κ. Η. Δημητρίου δικηγόρος ἐξεφώνησε τὸν ἐπόμενον ἐπικηδεῖον λόγον.

Ἄδουτε πάντες κυκλώσωμεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς τὸ σεβαστὸν, τοῦτο φέρετράν, ὅπως ἀποδώσωμεν τὸν ὑστατον ἀπασμὸν ἐπὶ τοῦ Νεκροῦ αὐτοῦ καὶ διὰ παντός ἐξ αὐτοῦ ἀποχωρισθῶμεν. Ἄν καὶ νεκρὸς γυναικός, εἶνε ἐντύτοις νεκρὸς σεβαστός καὶ πολύτιμος: Εἶνε ἡ θυγάτηρ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τῆς Τουρκομάχου καὶ Θεσσαλοκρατορῆς ποτε Ἰδρας, εἶνε ἡ προσφιλεῖς καὶ πρωτότοκος κόρη τοῦ Γεωργίου Κουντουριώτη, ἡ ὠραία ἐν τῇ νεότητί τῆς ΜΑΡΙΑ, ἡ χήρα τοῦ ἐπισιμοτέρου τῆς Ἀχαΐας ἀνδρός, ἡ πολύτιμος σύζυγος τοῦ Βενιζέλου Ρούφου καὶ μήτηρ καλῶν υἱῶν καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ διακεκριμένων, τὴν ὁποῖαν πλήρη ἡμερῶν βαρυνθεῖς συνοδεύομεν ἐκεῖ, ὅπου σήμερον πορεύεται, εἰς συνάντησιν τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ τῶν προγόνων τῆς, καὶ ὁποθεν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ δὲν ὑπάρχει πλέον ἐπιστροφή.

Φυσικὸν λίαν εἶναι τὸ συμβαῖνον παρ' ἡμῖν σήμερον ἐν τῇ ἐπισημῇ ταύτῃ κηδείᾳ καὶ στιγμῇ: Ὅταν ἀνοίγηται ὁ Τάφος ἐνός ἐκ τῶν ἐπιφανῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἡμιθέου γενεᾶς τῆς Ἐπαναστάσεως, τῶν ὁποῖων τὸ ὄνομα εἶνε συνδεμένον μετὰ τῶν μεγάλων ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνων τῶν, δὲν εἶναι δυνατόν, πρὶν νὰ συνανοίγηται ἀφ' ἐκυτῆς μετὰ τούτου καὶ ἡ ἔνδοξος προγονικὴ αὐτῶν ἱστορία καὶ ὅλαι αἱ λαμπραὶ καὶ αἰμοσταγεῖς ἐνίοτε σελίδες αὐτῆς, ἕνεκα τῶν ὁποῖων ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐξαιρετικῶς κατακυριεύεται ἐκ σεβασμοῦ καὶ γενικῆς συναισθήσεως πρὸς τοὺς νεκροὺς καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶν: Φυσικὸν ὅθεν εἶνε καὶ εὐγνώμων ἐν ταύτῳ διὰ τοῦτο τὸ ἐκφραστικῶς ἐκδηλούμενον σήμερον πένθος καὶ σεβασμὸς πρὸς τὴν κόρην τοῦ Γεωργίου Κουντουριώτου ὅστις καὶ ἀφθονον πλοῦτον καὶ δυνάμιν καὶ, ὅ,τι ἂν εἶχε, διὰ τὴν μεγάλην Ἐπαναστάσιν ἐθύσασε καὶ ὅστις διὰ τῆς συνέσεως καὶ αὐταπαρνήσεως αὐτοῦ ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ δέσσεσε τὸν τὸν ἔσχατον τότε κίνδυνον διατρέξαντα ἀγῶνα τῆς Ἐπαναστά-

σεως: Φυσικὸν καὶ εὐγνώμων εἶνε ὡσαύτως τὸ ἐκδηλούμενον αἰσθημα καὶ πρὸς τὸν νεκρὸν τῆς χήρας τοῦ Βενιζέλου Ρούφου τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα στενῶς συνδέεται διὰ πολλῶν καὶ προσωπικῶν καὶ πατρογονικῶν ὑπερσιῶν πρὸς τὸν Τόπον ἡμῶν.

Αἱ πλείστα ὅμως τῶν θυγατέρων τῶν ἐπισημῶν οἰκογενειῶν τοῦ Ἀγῶνος δὲν κατέχουσι τὸν κοινὸν σεβασμὸν καὶ ἀγάπην ἡμῶν διὰ μόνου τοῦ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ διὰ τῶν μεγάλων καὶ πολυτίμων αὐτῶν ἀρετῶν καὶ πλεονεκτημάτων, ἕνεκα τῶν ὁποῖων δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐπισημὸν παράδειγμα εἰς τὰς θυγατέρας καὶ μητέρας τῆς σήμερον ἐποχῆς. Αἱ ἀξίαι καὶ ἐνάρετοι μητέρες εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος τῆς οἰκογενείας λίθος καὶ τὸ ἰσχυρὸν στήριγμα τοῦ πολυμόχου συζύγου. Ἐπ' αὐτῆς θαρρῆναι ὁ ἀνὴρ καὶ εἰς ταύτην τὰ πάντα ἀφιεροῦν. Ἐκ τῶν σπλάγγων τούτων τὰ τέκνα γαλουχοῦνται καὶ ἐνσαρκοῦνται τὰ εἰσθηματα τῆς θρησκείας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ ὅλας τὰς κοινωνικὰς καὶ ἠθικὰς ἀρετὰς καὶ πάντα τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ φρονήματα δι' ὧν οἱ υἱοὶ ἢ μεγαλύνουσι ἢ δοξάζουσι τὸ πατριῶν ὄνομα καὶ αἱ θυγατέρες δημιουργοῦσι οἰκογενείας. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνδρεία, κατὰ τὴν σοφὴν Σολωμῶν γυνή, ἢν, ὡς βαρύτιμον τάλαντον, εὐχεταὶ διὰ τὸν σύζυγον καὶ τὴν Κοινωνίαν διὰ μαλαγγολικῶς ἀναφαεῖ: ἀγυναῖκα ἀνδραῖον τῆς εὐβρήσεως, τιμιώτερά ἐστι λίθων πολυτίμων ἢ τοιαύτη. Θάρσει ἐν αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρός αὐτῆς: Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὸν πάντα τὸν βίον.»

Ὡς τοιούτη δύναιτο νὰ θεωρηθῇ ἡ σεβαστὴ αὕτη γυνή, ἢ τὴν στήρσιν πανδήμως σήμερον θρηνοῦμεν. Ἄν καὶ ὅταν πρὸ ἐβδομήκοντα δύο ἐτῶν εἶδεν ἐν Ἰδρᾷ τὸν πρῶτον ἥλιον τῆς ζωῆς, ἡ ἀνατροφή τῶν θυγατέρων ἦτο τότε ἐκεῖ λίαν αὐστηρὰ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ, οὐχ' ἦττον ἐν αὐτῷ ἀπέκτισσε καὶ ἐδιδάχθη πλήρη τὴν ἀρχαίαν καὶ Ἑλληνοπρεπῆ ἐκείνην ἀνατροφὴν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἔμελλε κατόπιν κατὰ τὴν ἀποστολήν τῆς ὡς Μητρὸς καὶ Συζύγου νὰ διατρανώσῃ τὰς οἰκογενειακὰς ἐκείνης ἀρετὰς, χάριν τῶν ὁποῖων ἐλατρεύετο παρὰ συζύγου καὶ υἱῶν καὶ ἐτιμᾶτο παρὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας. Ἄν καὶ οἰκογενειακὸν ὄνομα ἔφερε μέγαν καὶ ὡς γυνὴ εὐδύνατο νὰ φαίνεται ματαία, ἐν τούτοις πάντοτε ἐδείκνυε μέγιστην κοινωνικὴν μετριοφροσύνην καὶ ἀπλότητα, καὶ ταύτην συνέβουλετο πρὸς πάσας ἀποφασίσεις ἐκ συστήματος πάσαν ἐπιώκειν, διὰ δὲ τῆς εὐπροσηγορίας καὶ εἰλικρινοῦς αὐτῆς συμπεριφορᾶς εἶχε καταδαγηνεῦσαι τὴν κοινωνίαν ὅλην. Ἐνεκα τῆς θρησκευτικῆς καὶ οἰκογενειακῆς αὐτῆς ἀνατροφῆς, τὸν οἶκον αὐτῆς εἶχε πάντοτε ἀνοικτὸν καὶ Ἀβραμιαῖον πτωχοί, χήραι καὶ ὄρφανὰ παρ' αὐτῇ εὐρισκον γενναίαν προστασίαν καὶ ἀκούφισιν ἢ εὐσέβειά τῆς ἦτον ἀνυπόκριτος, ἢ δ' ἐλεημοσύνη τῆς δὲν εἶχεν ὄφρα, διὸ καὶ τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίδομα καὶ τὴν σύνταξιν τῆς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τὸ πλείστον ἐδαπάνη ὡς σύζυγος διεκρίθη ἐπὶ ἀφοσιώσει ἀγαθότητι, παραδειγματικῇ ἀπλότητι καὶ οἰκονομίᾳ, διὸ ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ συνε-

βίωσαν, ως μήτηρ, και διεκρίθη, και ήτο η πλέον φιλόστοργος και διά των πτερόγων της θερμότερας φιλοστοργίας, έσκέπαζεν, ως άλλους νεοσσούς, υίους και θυγατέρας. Είς ταύτην Υίολ και Θυγατέρες όφείλουν την διακεκριμένην αυτών ανατροφήν, και καθ' όλον τον βίον της δέν έλκομόνησε, ούτε μίαν στιγμήν, ότι είναι κόρη του Κουντουριώτου και σύζυγος του Βενιζέλου 'Ρούφου, και ως άφοσιωμένη και άκραιφής αυτού σύντροφος δέν ήδυνήθη να υποστή την πικρίαν του χωρισμού του, διό δεινώς έτραυματίσθη υπό νόσου πρό πολλών έτών, εις ην σήμεραν υπέκυψεν.

Τοιαύτη έν σκιαγραφία είναι η θυγάτηρ του Κουντουριώτου και χήρα του 'Ρούφου ην σήμεραν υπό τοιαύτην γενικήν συναίσθησιν κηδεύομεν· ως η μνήμη των προγόνων της, ούτω και η μνήμη αυτής, ως τοιαύτης, ούδέποτε θέλει άφ' ημών αποχωρισθί και προσφιλής θά ήναι!

'Αποχωρίζεσαι μετ' όλίγας στιγμάς άφ' ημών σεβαστή Μάρω και πλέον δέν θέλομεν σε ιδεί, άλλ' ένώπιον του Πλάστου μη παύσης δεομένη υπέρ Υίων και Θυγατέρων και μη παύσης εύλογούσα αυτούς!

Ίδιαιτέρα άλληλογραφία «Φορολογουμένου».

Αθήναι 2 Μαρτίου 1882.

Μετά την πανηγυρικήν έπιτυχίαν του ύποψηφίου της αντιπολιτεύσεως προέδρου, η καταπληκτικώς άραιωθείσα φάλαγγ της κυβερνήσεως άριθμεί νέας λειποταξίας. Βντύπωσιν μεγάλην ιδίως ένεποίησεν η εις την άριστεράν μετάβασις παλαιού και καλού στρατιώτου αυτής, του κ. Μπούτου. Σήμεραν έσχε νέαν συνέντευξιν μετά του Βασιλέως ό κ. Τρικούπης, αύριον δέ όρκίζονται οι νέοι ύπουργοί, ών τα όνόματα πριν η λάβητε την έπιστολήν μου θέλει καταστήσει ύμιν γνωστά ό τηλεγράφοι.

Τό έδώ δημόσιον φαίνεται έχον έμπιστοσύνην εις την νέαν κυβέρνησιν και μετ' έλπίδων αναμένει παρ' αυτής την έφικτήν επανόρθωσιν των εκ του φάυλοκρατορικού συστήματος προελθουσών καταστροφών έν τη καθόλου διοικήσει. Δέν είναι δυνατόν βεβαίως ν' άγνοή η τέως αντιπολίτευσις όποια καθήκοντα έπιβάλλει αυτή η περιφανής νίκη της έναντίον κυβερνήσεως ούδέν ιερόν του τόπου σεβασθείσης, ούδέ τους νόμους, ούδέ τό μέλλον, ούδέ την τιμήν, ούδέ τό χρέμα αυτού. Οιαδήποτε άμφιβολία έν τη έκπληρώσει των καθήκόντων αυτών θά έσυρε και αυτήν εις παρομοίαν πτώσιν έν τη κοινή συνειδήσει. Διότι καιρός πλέον είναι πάντες οι μη δυνάμενοι, η μη θέλοντες να πολιτευθώσιν έντίμως και ύπευθύνως των έαυτών φρονημάτων να καταπέσωσι του σημείου εκείνου, εις ό όπωσδήποτε φθάντες κατέλαβον την διεύθυνσιν της έθνικής τύχης.

'Αν η τέως αντιπολίτευσις λησμονούσα τάς πρό τινας χρόνους διαβεβαιώσεις αυτής, αν λανθασμένη του τε κοινού και ιδίου αυτής συμφέροντος ήθελε φανή ήπία και έπιεικής προς την μετ' όλίγον ένώπιον των αντιπροσώπων του Έθνους δύσουςαν δίκην των έαυτής πράξεων κυβέρνησιν του Κουμουνδούρου, πάσα έλπίς περί έξαφανίσεως του κακώθους αυτού συστήματος θά έξέλιπε και θά έγίνετο άξίωμα πλέον η ιδέα εκείνη, ότι ό Κουμουνδούρος εκπροσώπει την Έλλάδα και η Έλλάς τον Κουμουνδούρον.

Δέν είναι μάταιον δέ ν' ανατρέξη τις εις άπώτερα του παρελθόντος σημεία, να μελετήσῃ από της πρώτης αυτού έμφανίσεως έν τη πολιτική τον κατηγορούμενον πρωθυπουργόν και άνεύρη πλήρη τά στοιχεία όπως μορφώσῃ την πεποιθήσιν του περί της ένοχής η άθωότητος αυτού.

Ο κατηγορούμενος πρωθυπουργός διέτρεξε τό στάδιον της πολιτικής ζωής του με πολλήν ταχύτητα, και ήθελεν είσθαι άνεξήγητον ποίαν μετεχειρίσθη προς τοúτο μέθοδον, αν δέν είχε τον άφελή χαρακτήρα να μη φροντίζῃ όπως καλύπτῃ τά μέσα άτινα διέθετε.

Και εις τον τυχόντα πανούργον είνε σύντομος και άπρόσκοπος η όδός των ύψηλών άξιωμάτων, όταν μέσω λαού μικρού και εύφαντάστου, γνώσκῃ να έκμεταλλεύηται τάς έλλείψεις και τάς έξεις αυτού και όταν σπαταλά υπέρ των ιδίων αυτού σκοπών πών έθνικόν κειμήλιον παραδεδομένου αυτόφ προς διαφύλαξιν.

'Υπήρξαν και υπάρχουν πολλοί, οίτινες, καιτοι οίκτηρουν την πολιτικήν άνιθικότητα του κ. Κουμουνδούρου, έντούτοις θαυμάζουσι την πολιτικήν έξύνοιαν αυτού. 'Αλλ' εις την γνώμη ταύτην των πολλών δέν είνε τολημρόν, έρουνών τις τό παρελθόν του κ. Κουμουνδούρου, ν' άντείπῃ, ότι ό κ. Κουμουνδούρος δέν είνε πολιτικός αλλά κομματάρχης επιδέξιος. Λάθετε υπ' όψιν πάσας τάς δεινάς έποχάς, καθ' άς η τύχη της Έλλάδος είχεν άνατεθί αυτόφ, έρευνήσατε όλον τό μακρόν και σχεδόν άδιάκοπον κυβερνητικόν στάδιον αυτού μέχρι της 31 Μαρτίου του παρελθόντος έτους, και δέν θέλετε ούδ' επί στιγμήν διαστάσει, ότι ούδέποτε ό κ. Κουμουνδούρος κατώρθωσε να παρουσιάσῃ δείγμα τι πολιτικής εύφυίας και δεξιότητος.

Πάσαν έν πάση περιστάσει πολιτείαν του χαρακτηρίζει η έπιπολαίότης, η άπάτη, η δημοκοπία, η δικολαβική στρεψοδικία, η κατάχρησις, ών άπαίσιον τέμμα επήρχετο πάντοτε η έθνική ήττα. Είχεν όμως όσον ούδεις άλλος την τέχνην του διαφθείρει συνειδήσεις και ποιείσθαι χρῆσιν υπέρ έαυτού των ψήφων εκείνων, εις άς ό έλληνικός λαός άνέθετε έκάστοτε την έντολήν να μεριμνήσωσι περί της εύημερίας και του μέλλοντός αυτού. Πρός πάντας έμενδία, τους πάντας έθώπευεν, ούδέποτε ήσθάνθη χόλον έν τη ψυχῃ του, ούδ' έταράχθη επί άποδιδομένους αυτόφ άνοουσιουργήμασι, διότι πρόγραμμα της πολιτικής του ήτο να διαφθείρῃ και να γελά και δέν ήτο δυνατόν να υπάρξῃ φιλοτιμία έν αυτόφ, ούδέ αίσθημα μίσους έναντίον εκείνων, όσοι είχαν άνοικτους τους όφθαλμούς και έλευθέραν την συνειδήσιν και έβλεπον και έκρινον τά υπό τό μενδίαμά του.

Και σήμεραν έτι μενδία και μενδίων θ' άκούσῃ την άπόφασιν του δικαστηρίου, διότι όφείλει μεχρι καταπίσεως της αυλαίας να παίξῃ τό πρόσωπόν του έντέχνως.

'Επί του ανθρώπου αυτού όφείλει πρό πάσης άλλης εργασίας να ένασχοληθῃ και η Βουλή και η Κυβέρνησις.

Δ. Ε. Η.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατά έπίσημον άγγελμα τό νέον ύπουργείον καθρτίσθη ως εξής: ό κ. Τρικούπης πρωθυπουργός και ύπουργός των έξωτερικών και έσωτερικών, ό κ. Π. Καλλιγιάς επί των οικονομικών, ό κ. Δ. 'Ράλλης επί της δικαιοσύνης, ό κ. Κ. Λομβάρδος επί των εκκλησιαστικών και της δημοσίας εκπαιδύσεως, ό κ. Καραϊσκάκης επί των στρατιωτικών και ό κ. Γ. 'Ρούφος επί των Ναυτικών.

— Πολλάί άναρτώνται έλπίδες εκ της νέας κυβερνήσεως έν ταίς έπαρχίαις και πολλοί μετά πεποιθήσεως προσβλέπουσιν εις αυτήν και εις τό μέλλον.

— 'Από προχθές άπειρα διαβιάζονται έντευθεν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα τῷ συμπολίτη ημών κ' Γ. 'Ρούφω επί της εις τό ύπουργείον άναρρήσει του, εκ των παρ' ημίν πολυαίθμων φίλων του.

— 'Ως γνωστόν η πόλις ημών και κατά τάς τελευταίας εκλογάς των αντιπροσώπων και μετ' αυτάς έξεδήλωσε τό υπέρ της αντιπολιτεύσεως φρόνημά της, ήδη δέ εύχαριστως ήκουσε την επί την άρχήν του τόπου άνωδον αυτής και εύχεται υπέρ της επιτυχίας της κατά την πραγματώσιν του προγράμματός της.

— 'Ως καθρτίσθη τό νέον ύπουργείον φαίνεται ότι δέν ικανοποιεί όλων παρ' ημίν τάς ιδέας ούδ' άνταποκρίνεται εις τάς έλπίδας άς πολλοί

είχον συλλάβει περί της διαδόχου κυβερνήσεως, διότι παρετηρήθη ψυχρότης τις ένταύθα επί της άναγγελία του. Καλόν είναι έν τούτοις να μη προδικάζομεν τά πράγματα εκ των προσώπων, αλλά να άναμείνωμεν να κρινώμεν τά πρόσωπα εκ των πράξεων των και των πραγμάτων.

— Την έσπέραν της παρελθούσης Κυριακής έτελεύτησεν ένταύθα μετά μακράν νόσον ό Κάρολος Στούδερ πρό τριάκοντα έτών άποκατασταθείς και διαβίσεως έν Πάτραις, Έλβετός την πατρίδα και εις των έταίρων του ένταύθα έμπορικού οικου Φέλις. Κατά τό μακρόν έκείνο διάστημα καθ' ό έβίωσε μεταξύ ημών άνεδείξεν ό καλός κάγαθος Στούδερ άξιολόγους άρετάς και προσεκτικώτα δι' αυτών την άγάπην πάντων των όπωσδήποτε γνωρισάντων αυτόν. Διετήρησε πάντοτε άμείωτον τον ειλικρινή αυτού έθνικόν χαρακτήρα, και ήγάπησε περιπαθώς την Έλλάδα, ης τάς τύχας μετάστοργής και ένδιαφέροντος παρηκολούθει πάντοτε. Πρός αυτήν συνεδέθη στενώτερον δια της συζύγου του, λαβών σύντροφον του βίου του Έλληνίδα κόρην. Ητο άδολος, τίμιος, εύγενής, χρηστός, φιλόανθρωπος και ειλικρινής φιλέλλην. Έκρινεν έπιεικώς τά άτελείας μας και συνετέλει τό καθ' έαυτόν εις πών άγαθόν δια τον τόπον έν ταίς συναλλαγαις του ήτο τύπος χρηστότητος και επί τριάκοντα όλα έτη έμπορευόμενος ένταύθα ούδέ μία περίστασις άπεκάλυψε πονηράν τινα αυτού πρόθεσιν η διάθεσιν· ως μέλος δέ εκ των πρώτων του ένταύθα έμπορικού συλλόγου μετά ζήλου εργάσθη εις την προαγωγήν του έμπορίου μας και συνετέλεσε δια της πείρας και των φώτων του εις την καλήν λύσιν πολλών ζητημάτων. Ένωρίς ήγαπήθη ό Στούδερ παρὰ της κοινωνίας ημών και την άγάπην ταύτην διετήρησε μέχρι τέλους, δειχθείς άξιος αυτής έν πάσιν. 'Απέθανεν εύτυχής και ήρεμος ως δίκαιος, περιστοιχούμενος υπό της άγαπης της συζύγου και των τέκνων του και εγκαταλείπει εις τον κόσμον μνήμην άγαθών και εις την οικογένειάν του έντιμον όνομα. Την κηδείαν αυτού γενομένην την επαύριον ήκολούθησεν έν πληθύει η εκλεκτή της πόλεως κοινωνία, σύσσωμον δέ τό έμπόριον Πατρών, δια της παρουσίας του, έξεδήλωσε τάς συμπαθείας και την ύπόληψιν του εις τον άγαθόν άνδρα ούτινος η μνήμη ειη μακαρία.

— Είς συγκινητικήν τελετήν κληθέντες παρευρέθημεν την πρώταν της παρελθούσης Κυριακής. Η ένταύθα άλληλοβοηθητική έταιρία των Ίταλών έργατών και ναυτικών, επανηγύριζεν έν τῷ προαυλίω του έργοστασίου του άερίφωτος την επέτειον της εγκαθιδρύσεως της, έν μέσω πλείστων έθνικών έμβλημάτων, αναμνησκόντων εις την ένταύθα πολυάριθμον Ίταλικήν παροικίαν την άπούσαν πατρίδα. Έκει άνήρτηντο αι εικόνες των βασιλέων των, η έθνική σημαία των, τά έθνικά χρώματα έν καλλιτεχνικοίς συμπλέγμασιν υπό σκιάδα Ίταλικού ρυθμού, άντήχει ό βασιλικός ύμνος και η άρμονική Ίταλική γλώσσα. Πλήν των μελών παρίσαντο πολλοί έντόπιοι και ό πρόξενος της Ίταλίας κ. Δ. Μαλτέζος. 'Ο κ. 'Ηρ. Τζούκολης, Διευθυντής του ένταύθα άερίφωτος και Πρόεδρος της Έταιρίας, θερμός δέ και άκούρατος προστάτης των ένταύθα παρεπιδημούντων συμπατριωτών του, άπηύθυνε προς τά μέλη λαμπράν προσλαλιάν· έξετύλιξε την ιστορίαν της ένταύθα των Ίταλών παροικίας, ης η άρχή συμπίπτει προς δύο αξιοσημείωτα δια την Έλλάδα και την Ίταλίαν συμβάντα, την επανάστασιν του 1821 και την άτυχή έκβασιν της κατά τό 1848 Ίταλικής επανάστασεως· υπέμνησε τά προς την πατρίδα καθήκοντα, έξῆρε την Έλληνικήν φιλοξενίαν ης τυγχάνουσι παρ' ημίν, άπηύθυνε λόγους ένθαρρύνσεως περί της εις την εργασίαν καρτερίας και έν τέλει έξέθετο την οικονομικήν κατάστασιν της άρτισυστάτου ταύτης έταιρίας, ητις ισχυροποιουμένη, δύναται να άποβῃ άληθής πρόνοια δια τά μέλη αυτής. Κατά τό τέλος της τελετής, τά μέλη έψαλλον, συνοδευόμενα υπό της μουσικής, ώραιότατον ύμνον ποιη-

θέντα ὑπὸ τοῦ κ. Α. Σοβρίνου, μελοποιήθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Καρδόνη. Οἱ παρευρεθέντες ἐκ τῶν ἐντοπιῶν καλλίστας ἀπεκόμισαν ἐντυπώσεις ἐκ τῆς συγκινητικῆς ταύτης ἐορτῆς τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν καὶ εἰλικρινῶς συνεχόρυσαν αὐτοῖς ἐπὶ τῇ ἐνώσει τῶν πρὸς πραγμάτων σκοποῦ ὄντως ἀγαθοῦ, ἰδίᾳ δὲ τὸν Πρόεδρον κ. Τζούκολην, εἰς τὴν φιλοπατρίαν καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ ὁποῖου ὀφείλεται ἡ ἰδρυσις καὶ ἡ προαγωγή τῆς Ἑταιρίας.

— Ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ μεγαλεμποροῦ κ. Ἀναστασίου Ἀντωνιάδου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀσπασίας Βασ. Γεωργακοπούλου, κόρης καλλίστης, εὐχημένης καὶ χρηστῆς.

— Τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος περατώσαν τὰς ἐργασίας του ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ, ἀνεχώρησεν ἐν σώματι τὴν πρώτην τῆς παρελθούσης Δευτέρας εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τοῦ Νομοῦ ἡμῶν, ἐν αἷς ἀλληλοδιαδόχως θὰ ἐνεργήσῃ τὰς κληρώσεις καὶ θὰ δεχθῇ τὰς ἐνστάσεις τῶν ἐχόντων νόμιμον λόγον ἀπαλλαγῆς.

— Ὁ κάλλιστος ἡμῶν Νομάρχης κ. Ἰημητριάδης ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα δὲν ἀνέλαβε τὰ τακτικὰ αὐτοῦ ἔργα, διότι ἅμα ἀφιχθεὶς ἠναγκάσθη νὰ ἀνοχωρήσῃ μετὰ τοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου, οὗτινος κατὰ νόμον εἶναι μέλος. Τὴν Νομαρχίαν διευθύνει καλῶς καὶ μετὰ ζήλου ὁ γραμματεὺς κ. Γιαννακοῦ.

Κύριε Συντάκτα.

Κατὰ τὸν ἰανουάριον π. ἔτους ἐντὸς τοῦ χωρίου Κράλι τῶν Δήμου Δύμης, ὁ διαβόητος κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Δημ. Καραβιδᾶς ἐκ προμελέτης διὰ τοῦ φελοῦ πλήρους σφαιρῶν ἐπιροβόλησε ἐναντίον μου, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐκ τύχης ἐσώθην. Μετὰ τοῦτο ἀμέσως μὲν ἐξεδόθη ἐνταλμα συλλήψεως ἐναντίον του, κατόπιν δὲ παρεπέμφθη καὶ διὰ βουλεύματος τῶν τε Πλημμελειοδικῶν καὶ Ἐφετῶν ἐπὶ ἀποπέρας φόνου, ἀλλ' ἔμεινεν ἀνενόητος, οὕτως εἰπεῖν, καὶ οὐχὶ ἀκαταδίωκτος, πρὸς ἐμπαιγμὸν τοῦ Νόμου καὶ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ τοῦτο, διότι ὁ ἀποδιδώσας πρῶτον Μοίραρχος ἐνταῦθα Ντζανέτος εἶχε θοῦν ἐπὶ γλώτταν καὶ τὰς χεῖρας δεδεμένας πάντοθεν, ἤτοι καὶ ἐκ τῆς πολιτικῆς καὶ ἰδίως ἐξ αὐτοῦ τοῦ κατηγορουμένου, καὶ τῷ ἦτο τοῦτου ἕνεκα ἀδύνατος ἡ σύλληψις, ἂν καὶ πολλάκις ἐπενθυμίσασμεν αὐτῷ τὸ καθήκον του καὶ ὑπεδείξαμεν τὸ εὐκόλον τῆς ἐκτελέσεώς του.

Ἡ τοιαύτη κατάστασις εὐτυχῶς παρήλθε καὶ ὁ μακαρίτης Ντζανέτος ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν προσωρινῶς, καὶ ἀπελθὼν εἰς Πειραιᾶ, ὡς γνωστὸν, ἀπεβίωσεν, ὅτε ἀμέσως ἐκάμαμεν τὴν δέουσαν παράστασιν πρὸς τὸν ἀναλαβόντα τὴν διοίκησιν τῆς Μοίρας ἐνταῦθα ὑπομοίραρχον κ. Λεωνίδα Ἰγγλέσην, ὅστις δόσας τὰς ἐκ τοῦ καθήκοντός του ἀπαιτούμενας παραγγελίας, τὴν ἐπομένην συνέλαβεν τὸν ἐγκλημάτιον καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν Δικαιοσύνην, χωρηθῆσας μοι αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰ κτήματά μου μετὰ βίας.

Γνωστοποιῶν ὅθεν τὴν περίστασιν ταύτην, ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ὑπομοίραρχον κ. Α. Ἰγγλέσην, ὡς καὶ πρὸς τὸν δραστήριον ἐνωματάρχην κ. Ν. Δεδούσην, οἵτινες ὡς πάντοτε καὶ ἤδη τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός των ἐθεσαν ὑψηλότερα πάσης ἐπιρροίας. Τοιοῦτοι ὑπάλληλοι τιμῶσι καὶ ἑαυτοῦς καὶ τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον σπουδαιότατα τοῖς ἐνεπιστεύθη πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκοντα.

Γ. Γεωργιάδης

Πρὸς τὸν κ. Σ. Καλιακούδαν.

Βίς ἀπάντησιν τῶν ὄσων, διὰ τῆς διατριβῆς ἡμῶν, κατεχωρίσατε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 387 φύλλον τοῦ Φορολογουμένου, ὃ παρατηρῶ ὑμῖν 1) ὅτι δὲν

σᾶς λανθάνουσιν οἱ κόποι ὅς οἱ σύνδικοι κατέβαλον, εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν πτώχευσιν, φυλάκισιν, τὴν θεβαίωσιν τοῦ ἐγκλημάτος καὶ τὴν ποινικὴν καταδίωξιν τοῦ πτωχοῦ Π. Θ. Κωνσταντέλου ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, 2) δὲν σᾶς λανθάνει ἡ καταγγελία ἣν οἱ σύνδικοι ἔκαμον κατὰ τῆς ἐπιστάσεως, διὰ τὴν παράνομον ἐκείνην ἀπόλυσιν, καὶ ἡ μέριμνα τῶν συνδικῶν πρὸς νέαν φυλάκισιν, ἐκεῖνου, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπέτυχον, 3) ὅτι ὁ πτωχὸς δι' ἀνακοπῆς του κατὰ τῶν συνδικῶν ἠνωμένης μετ' ἀγωγῆς περὶ ἀποζημιώσεως, ζητεῖ τὴν ἀποφυλάκισίν του, διὰ παρατυπίας τοῦ ἐπιστάτου κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς φυλακίσεως κτλ. καὶ πληρωμὴν παρ' ἡμῶν δραχμῶν τρισχιλίων, ἐξ ἧς καὶ ἀκόντων ἡμῶν ἐμπερδεύθημεν εἰς δίκαια.

Ἦδη σᾶς εἰδοποιούμεν ὅτι χθὲς ὑπεβάλαμεν ἐπαναληπτικὴν αἴτησιν τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐνάρξεως καὶ περαιώσεως τῆς προανακρίσεως τῆς ἐν λόγῳ κατηγορίας, ἐπιφυλασσόμενοι ἐν ἀνάγκῃ, καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ πρὸς τὸν κ. εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν Πάτοιας Ἐφετῶν νὰ καταφύγωμεν καὶ πρὸς αὐτὸ ἀκόμη τὸ Ἐφετεῖον.

Ὅθεν ἀδίκως παραπονείσθε καθ' ἡμῶν οἵτινες εὐτυχεῖς θέλομεν λογισθεῖ ἐὰν ἀπηλλατισμεθα τῶν καθηκόντων μας.

Ταῦτα παρακαλῶ νὰ καταχωρίσητε εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, καθὼ ὑπόχρεοι κατὰ Νόμον.

Πάτρας 2 Μαρτίου 1882.

Ὁ Σύνδικος
Α. Πικραμμένος.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 387 τῆς 26 Φεβρουαρίου φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος Σας ἀνέγνων διατριβὴν καταχωρηθεῖσαν ὑπὸ Σ. Καλιακούδα καθαπτομένην καὶ ἐμοῦ ὡς δῆθεν εἰκονικῶς ἀγγράσαντος παρὰ τοῦ Π. Κωνσταντέλου τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα ἐμπορεύματα. Ἄν ὅμως τοῦτο εἶναι ἀληθὲς διατρίβησιν ἀποδοχῆς δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ προσβάλλῃ δικαστικῶς τὸ τῆς ἀγοροπωλησίας συμβόλαιον, ἢ ἀντυχὸν τὸ προσέβαλεν ὡς εἰκονικόν, διατρίβησιν ἀναμένει τὸ δικαστικὸν αὐτοῦ ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ καταφεύγει εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ φωνασκεῖ ὅτι δῆθεν προσεβλήθησαν δι' αὐτοῦ τὰ συμφέροντά του;

Ἄλλὰ τί δύναται τις νὰ περιμένῃ παρ' ἀνθρώπου, ὃν πολλαχῶς εὐρηγέτησα καὶ ἐπροστάτευσά, ἀντὶ δὲ εὐγνωμοσύνης δὲν ἐρυθριά νὰ μοὶ ἀποδίδῃ παντοίας μομφάς;

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐμμέσως πως ἀποδιδόμενην μοι μομφὴν εἰς τὴν ἐπὶ δολίᾳ δῆθεν χρεωκοπίᾳ κατὰ Π. Κωνσταντέλου κατηγορίαν θεωρῶ ἀνάξιον τοῦ ἑαυτοῦ μου ν' ἀπαντήσω, ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ παρατηρῶ ὅτι τοιαύτας ψευδολογίας μόνον αὐτὸς ἠδύνατο τόσον ἀναιδῶς νὰ χαλκεύσῃ

Δέξασθε κλπ.

Α. Σ. Γεωργακοῦλος

Ἡ θρασύτης τῶν ἀγενῶν

Πρὸς τὸ ἀγαθὸν κοινὸν τῆς Ἑλλάδος

«Ὅρις ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων πατούμενος, ὃ τῷ Διὶ ἐνετύγχανεν, ὃ δὲ Ζεὺς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ἀλλ' εἰ τὸν πρότερον παήσαστρα ἔπληξας, οὐκ ἂν ὁ δεύτερος ἐπεχείρησε τοῦτο ποιῆσαι.» (ΔΙΣΩΠΟΣ).

Ἄλλὰ εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα ἐπολλαπλασιάσθησαν τὰ ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωσίᾳ τοιαῦτα ἰσόφρα ζῶα, καὶ ἂν τύψῃς τὴν κέφαλήν του ἐνὸς ἀναφύονται πλείστα ὄσα, ὡς αἱ κεφαλαὶ τῆς ἐν Λέρνῃ Ἰδρας, καὶ ἀναιδῶς καὶ ἀναιτίως χύνουν τὰ φαρμακερὰ βέλη των κατὰ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων καὶ πατριωτικῶν ἔργων Σου.

Ἐπὶ τῶν ἐκτεθέντων ἀνάγκάζομαι νὰ περιχυ-

τολογήσω, καὶ δὲν πιστεύω ὁ ἀγαθὸς ἀναγνώστης νὰ μὲ παρεξήγησῃ.

Ὡς γνωστὸν εἶμαι ὁ μόνος υἱὸς τοῦ Ἀναγνώστου Στρεψιτόμπολα ὁποῖος τις ἦτο ὁ μακαρίτης πατήρ μου καὶ ὁ ὁποῖος τὰ ἀποτελέσματα τοῦ χυχέντος ἀμαρτίου του ἐν τῇ πρώτῃ ἐν Λεβιδίῳ νικητηρίῳ μάχῃ τῶν Ἑλλήνων τοῦ 1821, ὠμίλησε καὶ θὰ ὀμιλήσῃ ἐκτενέστερον ἢ ἀλληθῆς ἱστορία τῆς νέας Ἑλλάδος ἀλλ' εἶμαι καὶ ἐγὼ αὐτὸς προσωπικὸς ἀγωνιστὴς, ὑποστάς πάσας τὰς κακουχίας καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ ἐνεστατοῦς ἐκείνου ἀγῶνος φέρω δύο ἐντίμους ἐχθρικός πληγὰς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, λαβὼν ταύτας τῷ 1822 ἐν τῷ Γηροκομείῳ τῶν Πατρῶν καὶ τὸ 1827 ἐν τῷ Αἰτωτικῷ ὑπὲρ Μασσαλογγίου, ἧς εἰσέτι φέρω τὴν ἐχθρικὴν σφαιρᾶν ἐν τῷ σώματί μου.

Ἐκατόνταρχος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τοῦ 1824, ὑπεβιάσθη εἰς ὑπολογιστῶν βαθμὸν εἰς τὴν Φάλαγγα τὸ 1833, ἐπὶ τῆς ἀντιδραστικῆς τοῦ μακαρίτου Ὁθωνος καὶ τὸ 1852, ἐπροβιάσθη εἰς τὴν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ, διπτελέσας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἀνευ ἀποδοχῶν μέχρι τοῦ 1872 Ἐνφ τῷ 1836 ἔλαβον μέρος κατὰ τῆς ἀνταρσίας τοῦ Σερβᾶ ἐν Ἀικαρνανίᾳ καὶ Γκρίτσαλῃ ἐν Πελοποννήσῳ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας Αὐτῆς.

Τὸ 1854, ὅτε ἐν Ἠπειρῷ καὶ Θεσσαλίᾳ ἐξεργάγη ἐπαναστάσις κατὰ τοῦ κοινῶ ἐχθροῦ τῆς Πίστews καὶ τῆς Πατρίδος, ὤσπευσά καὶ μετὰ διακοσιῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου Ἑλλήνων, ἐξεπλήρωσα ἐν Πέτᾳ τῆς Ἠπειροῦ καὶ ἐν Καλαμπάκῃ τῆς Θεσσαλίας τὸ ἐπ' ἐμοί, ἐν αὐταπαρνήσει καὶ πατριωτισμῷ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος μου, ὡς ὁμολογεῖ ἡ ἱστορία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τῷ ἐπαφθέν εἰς μὲ ἐπίσημον ἔγγραφο τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Θεσσαλικῶν ὄπλων μακαρίτου Κρ. Σακεζηνίου.

Ἐφ' ὅλων τούτων καὶ πολλῶν ἄλλων παραπλησιῶν, ὅποια νομίζετε ἀμειβῆ εἶδέναι παρὰ τοῦ ἐλευθερωθέντος Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὴν ὀρφανὴν οἰκογένειαν Στρεψιτόμπολα ὀυδερμῆς (Ὁμιλῶ δὲ καὶ γράφω δημοσίᾳ), εἰς τὴν ἀσζυγὸν του οὐδ' ὀβολοῦ σύνταξις μέχρι τοῦ πρὸ μικροῦ θανάτου τῆς, εἰς τὰς δύο ὀρφανὰς θυγατέρας του Δικατερίνην καὶ Βασιλικὴν, αὐτε σπιθαμὴν Ἑθνομικῆς γῆς καὶ πρὸς ταφὴν των εἰς προκοδοῦσκειν εἰς ἐμὲ δὲ τὸν μόνον υἱὸν του, τὸν προσωπικῶς ἀγωνισθέντα, ἐν φαλαγγητικῶν γραμμάτιον εἶδέναι τὸ 1838, ἐκ δραχμῶν 4.320, τοῦ ὁποῖου μὴ πραγματοποιηθέντος ὡς ἀπολεσθέντος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν, δικάζομαι περὶ ἀποζημιώσεως μετὰ τοῦ δημοσίου μέχρι σήμερον, καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ὁποῖου ἀχρεωστήτως ἐπλήρωσα ἤδη διὰ κρατήσεων τοῦ μικροῦ μισθοῦ, ἐν λαμβάνω, ἀφοῦ εἰσηλθὼν εἰς τὴν ἐνεργὸν φάλαγγα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1873, παρὰ τοῦ Ταμῆα Πατρῶν καὶ αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἑλικαι ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους χορηγίαι εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας Ἀναγνώστου Στρεψιτόμπολα. Ἄλλ' ἴσως ὑποθέσῃ τις ὅτι ἡ οἰκογένεια αὕτη ἀμείβθη ἠθικῶς ὅταν ὁμως μάθῃ ὅτι τὰ ὄσα τοῦ πρωτομάρτυρος ἐκείνου Στεφάνου, τοῦ ἥρωος Λεβιδίου, μένουσιν εἰσέτι ἄταφα, καὶ ὅτι φέρω αὐτὰ ἐπὶ 60 ἔτη ἀπὸ τόπον εἰς τόπον καὶ τόπον δὲν εὐρίσκω (μὴ ἐπαρκῶν) νὰ τὰ ἐναποθέσω ἐπαξίως. Ὅταν μάθῃ ὅτι ἡ ἔθνοσώτῃρα ἐκείνη μάχη τοῦ Λεβιδίου, (ραθυμία τῆς Κυβερνήσεως) μένει ἐν τῷ σκοτεινῷ πρὸς κακοδοξίαν τῆς Πατρίδος, ἐνφ καρικατοῦραις διὰ δημοσίων χρημάτων ἰχνογραφῆθησαν καὶ ἐξετυπώθησαν εἰς τὰ λιθογραφεῖα τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅταν εἶδῃ ὅτι καὶ ἐν τῷ Μεγάρῳ τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου κοσμοῦσιν αὐτῷ ἀψιμαχίαι τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος καταλήξασαι ὑπὲρ τῶν Τούρκων, καὶ μάθῃ ὅτι καὶ αὕτη ἡ προτομή τοῦ πρώτου νικῆσαντος μυριάδος ἐχθρῶν καὶ πεσόντος ἐνδόξως καὶ τελεσφόρως ὑπὲρ τῆς Πίστews καὶ τῆς ἐλευθερίας Στρεψιτόμπολα, εἶν' ἐξορισμένη εἰσέτι ἀπὸ τὴν αἰθουσαν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργίῳ πρὸς μεγίστην ἀγνωμοσύνην τῶν ἀρμολίῳ ὑπουργῶν, ἐνφ βρῆθη τοιοῦτων

εικόνων, ήμισα δικαιώματα φερόντων, βεβαίως θά συγκινηθῆ!

Ἄλλὰ καὶ μόλα ταῦτα εἰς οὐδὲν τούτων ἐμνησικακίῃ, θεωρῶν τὴν Πατρίδα ἐλευθερωθεῖσαν καὶ μεγαλυνομένην, οὐχ' ἦττον δὲν ἄνησα πρὸ ἐπταετίας δε' εὐρέθησαν ὑπουργοὶ τῶν στρατιωτικῶν, ξένοι τῆς ἰδιωτελείας καὶ ἰσώτεροι τῶν κομματικῶν παθῶν, οἱ κ.κ. Α. Σιολένσκης, Δ. Γρίβας καὶ Β. Βαλιτιός νὰ μὲ εἰσάξουν εἰς τὴν ἐνεργὴν φάλαγγα καὶ μὲ προάξουν εἰς τὸν ὅποιον ἦδη εὐρίσκομαι βαθμὸν, συνεπεία τοῦ ὅποιου μοὶ ἐχορηγήθη καὶ μικρὰ τις μισθοδοσία, νὰ συλλογισθῶ πῶς ἔτι δύναμαι νὰ ὠρελήσω τὴν Πατρίδα καὶ ἀφοῦ ἐδώρησα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μου πατρίδα Κέρτεζ τῶν Καλαβρύτων πᾶσαν τὴν ἐκείσε πατρικὴν περιουσίαν μου, οἰκίαν σπουδαίαν καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς πρὸς χρῆσιν ἑλλ. σχολείου, ἐπροσκάλεσα συνάμα παρὰ τῆ Κυβερνήσει, καὶ διδάσκαλον ἑλληνικὸν νὰ μορφώσῃ τὸν ἀπροστάτευτον ἐκείνον τόπον, εἰς ὃν παρεχώρησα ἐκ τοῦ ὡς εἴρηται μισθοῦ μου νὰ λαμβάνῃ ἰσοθίως ἀνά δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ μῆνα, προθέμενος τὴν διατήρησιν τοῦ σχολείου τούτου καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας. Αἰ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τῆς προσδοκίας μου ἐλπίδαι, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου ἐπραγματοποιούντο καὶ ἐκρατύνοντο μέχρι πρῆφτητιᾶς, φοιτῶντων 45—50 διαφόρου ἡλικίας μαθητῶν, ἀπὸ τρεῖς ἡμις καὶ ἐντεῦθεν, ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν μαθητῶν μειωθεὶς ἐβραχυνεὶ εἰς πέντε μόνον νηπίων, εἴτε ἐκ τῆς βραθυμίας τῶν γονέων, εἴτε ἐκ τῆς ὀλιγωρίας τῶν ἀρμοδίων ἐπιστῶν, εἴτε καὶ ἐξ ἀβελτηρίας τοῦ διδασκάλου, καὶ τοῦτο μὲ ἠάγκασε νὰ διακόψω πρὸς καιρὸν τὴν μισθοδοσίαν τοῦ διδασκάλου, καὶ ὡς φόβητρον καὶ πρὸς συνετισμὸν τῶν ραθυμούντων, καὶ διότι ὁ σκοπὸς μου δὲν ἦτο νὰ τροφοδοτῶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος μου ἓνα ὑπάλληλον ἐπὶ ματαίω.

Τοῦτο ἐγέννησε ζήτημα καὶ ἀνέφερα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὴν ἐν γένει παραλυσίαν τοῦ σχολείου, καὶ τὸν σκοπὸν δι' οὗ πρὸς καιρὸν διέκοψα τὴν μισθοδοσίαν τοῦ διδασκάλου.

Ὁ σεβαστὸς τῆς Παιδείας ὑπουργὸς καὶ εὐγενὴς πατριώτης κ. Παπαμιχαλόπουλος, ὡς καὶ ὁ σεβαστὸς προϋπουργὸς κ. Κουμουνοῦρος, ὡς ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῶν διαμειφθέντων τούτων ἐγγράφων, ἀπεύθυνον ἐπισημειωματικῶς εἰς τὰς ἀναφορὰς μου. τρεῖς διαταγὰς εἰς τὴν ἐνταῦθα Νομαρχίαν Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος ἔχουσαι ὡδε πως:

Διὰ μὲν τῆς ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1881, ὑπ' α ἀριθ. 8,819..... καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Στρεϊφτόμπολας, ὅστις εὐτυχῶς εὐρίσκειται εἰς Πάτρας, ὑπὸ τῶν αὐτῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων ἐμφορούμενος, δὲν θά ἀρνηθῆ ὅσον ὑπ' αὐτοῦ ἠρτυται εἰς τὴν τακτικὴν καὶ ἀπρόσκοπον πληρωμὴν τῆς μισθοδοσίας τοῦ διδασκάλου, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις δεῖν νὰ βεβαιώσητε τὸν κ. Στρεϊφτόμπολα ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔλαβε καὶ θέλει λάβει ἐφεξῆς πάντα τὰ δυνάτα μέτρα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ σχολεῖον εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀνθηρὰν κατάστασιν.»

Διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1881 ὑπ' ἀριθ. 10,013..... Περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐν Κερτεζῇ ὑπὸ τοῦ κ. Στρεϊφτόμπολα διατηρουμένου ἑλληνικοῦ σχολείου, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ εἰς διευθετήσητε τὰ κατ' αὐτὴν συνενοούμενοι μετὰ τοῦ ἴδρυτοῦ καὶ τῶν ἐγγυητῶν ἀρχῶν, ἂν ἢ τοῦ διδασκάλου ἀλλαγὴ δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν τακτοποίησιν τῆς ἀνωμαλίας τοῦ σχολείου, δυνάμεθα νὰ ἀντικαταστήσωμεν αὐτὸν.»

Διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1881 καὶ ὑπ' ἀριθ. 11,917 πρὸς τὴν αὐτὴν Νομαρχίαν..... « Παρακαλοῦμεν ἵνα διευθετήσῃ τὴν » προκειμένην ὑπόθεσιν διὰ συμβιβαστικοῦ τρόπου κτλ.»

Εἰς τὰς πατριωτικὰς ταῦτας καὶ παραινετικὰς διαταγὰς τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ὅποιαν νομίζετε διευθετήσῃν συμβιβαστικὴν ἢ διαλλακτικὴν ἐνήργησαν οἱ κακῆ μοίρα δικαιοῦντες τὸν Νομὸν τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος νομαρχεῦν γραμματεὺς Μιχαλοῦκος Γιαννακοῦ καὶ ὁ τῶν Καλαβρύτων Ἐπαρχος Διάσκος Κρεμμύδας, περὶ τῆς πολιτείας τοῦ ὅποιου ἐν Αἰγείῳ ὡς ἐπαρχοῦ, ἐξετύλιξεν ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικεῖου ὁ Ἀλέξιος Ἀναστασόπουλος, πρὸ ὀλίγων μνηνῶν.

Ὁ μὲν νομαρχεῦν ἀδυνατῶν ἐκ τῆς ὑπερτροφίας καὶ τῆς ἐκ ταύτης φυσικῆς κακῆς διαθέσεως νὰ κύψῃ ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ γράμματος τῶν διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰσέβη εἰς τὰ πραγματικὰ καὶ δίκαια παράπονα τοῦ ἴδρυτοῦ τοῦ σχολείου, δι' ἰσθόλου μελάνης ψευδῶν παραστάσεων καὶ διαλυτικοῦ τρόπου ἔγραψεν εἰς τὸν ὑφιστάμενον ἐπαρχὸν τοῦ Κρημύδα, νὰ ἐκθέσῃ τὴν γνώμην του ὡς ἑξῆς: « Τίνι τρόπῳ ἐννοεῖ ὅτι δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ συμβιβαστικοῦ τρόπου ἢ διευθετήσεως τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἐφόσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ (λέγει ὁ Μιχαλοῦκος) καὶ ἐκ τῶν προηγουμένων ἐγγράφων καὶ τῶν προφορικῶν στερητῶν αὐτοῦ (τοῦ Στρεϊφτόμπολα) λόγων (ἐνῶ ὁ καλὸς οὗτος ὑπάλληλος οὐδέποτε ὁμίλησε οὔτε καθ' ἑδὸν ἀντιλέχθη καὶν χαιρετισμὸς μετ' ἐμοῦ) ἐπιβεβαιωμένων καὶ διὰ τῆς τελευταίας ταύτης ἀναφορᾶς του (ἐν ἧ ἔλεγον κατ' ἐπανάληψιν διὰ ποῖον σκοπὸν διέκοψα τὸν μισθὸν πρὸς καιρὸν καὶ ὅτι θέλω πληρῶσθαι τὰ ἐλείποντα καὶ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀπρὸσκόπεον εἰς τὸ μέλλον πληρωμὴν,) οὗτος εἰς οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖ, εἰμὴ διὰ τῆς ἀθετήσεως τῶν ὑποσχημένων, νὰ ἐπέβη ἢ διάλυσις τοῦ σχολείου, τοῦ ὅποιου τὴν διατήρησιν τυγχάνει μεταμελημένος (ἐνεβέβησεν ὁ κ. Μιχαλοῦκος καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς διανοίας μου), ἐπ' ὃ καὶ δεῖν ἢ γνώμην τοῦ ἐπαρχεῖου, σαφῶς ἐκτεθειμένη, τῷ ἀνακρινωθῆ, ἵνα ἐν ἧ πετιπώσει ἢ διατασομένη συμβιβαστικῇ διευθετήσεως εὐρεθῆ τὸ ὑπουργεῖον εἰς θέσιν, ὠρισμένης σκέψεως περὶ τοῦ πραγματικοῦ αἰρώμενον ἐκ τοῦ μέσου τοῦ κικαίωτος εἰς ὃν τὰ πράγματα ὡς μὴ ὤφειλε περιῆλθον μὲ τὴν ἀκαταλόγηστον θάσανον ὄλων τῶν ἀρχῶν » (κατεβασανίσθη ὁ κ. Μιχαλοῦκος ἐπ' ἄλλων σπουδαίων τῆς συνήθους ὑπηρεσίας ἀντικειμένων..... καταγιγόμενον).

Ὁ δὲ Κρεμμύδας, ἐκ τῆς ἐπιλοῦς ἐν τῇ ὑπερβίῃ δικαιοσύνης του, ὠλοῦμενος καὶ εὐρῶν ὀμαλὴν καταφερῆ ἑδὸν ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ προϋσταμένου τοῦ Νομαρχεῦντος, κακίζων μάλιστα διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν προηγουμένην ἐπιστολὴν τὸν Στρεϊφτόμπολα, ἀποκαλῶν αὐτὸν ψευδόμενον, διότι διαταχεῖ παρὰ τοῦ ὑπουργείου νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ σχολεῖον καὶ ἀναφέρῃ, φιλοξενηθεὶς δὲ ἐκείσε παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μὲ ὀνήθια καὶ ἄλλα κατὰ τὸ σῆμα, ἐχορήγησε τὰ μέσα καὶ τὸν ὑλικὸν καιρὸν καὶ συνηθροίσθησαν ἀπὸ τὰς ῥήμας καὶ ἀγορῆς 15 ἤθην μαθηταί, καὶ ἀντὶ τῶν 5, ἐσχημάτισεν ἀριθμὸν φοιτητῶν 15, διεψεύσθη πρὸς τούτους πρὸς τὴν Κυβερνήσιν ὅτι τὸ σχολεῖον εὐρίσκειται εἰς τὴν καλλίστην κατάστασιν, ἐφ' εἰσέτι εὐρίσκειται κατεβρίπομενον, ἔγραψε τὰδε:

« Ἐπιστρέφων τὴν ἐναντὶ διαταγὴν περὶ τοῦ ἐν περιλήψει ἀντικειμένου, θεωρῶ ὅλας περιττὴν πᾶσαν ἀνάπτυσιν ἐπὶ τοῦ λόγου τῆς ἐξευρέσεως συμβιβαστικοῦ τρόπου εἰς κατάπαυσιν τῶν ἀτελειότητων, δυστυχῶς σκοπίμων ἐξελεγχόμενων παραστάσεων τοῦ δωρητοῦ Στρεϊφτόμπολα, δι' οὗ πειρᾶται ν' ἀποδείξῃ παραλυτικὴν τὴν κατάστασιν τοῦ σχολείου, διότι ἐν ἧ περιπτώσει ἀποβαίνει ἀληθῆ ἢ ἀπεικόνισις αὐτῆς, παραίτιος καὶ γεννητῶν αὐτῆς, εἰν' αὐτὸς οὗτος ὁ δωρητής, ἀπ' ἐνὸς μεγαλαυχῶν ὅτι προσῆλθεν εἰς κοινοφελῆ δωρεάν, ἀλλὰ κατακρατῶν τὰ μέσα τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῆς, καθόσον βεβαίως δὲν ἀγνοεῖ καὶ οὗτος ὅτι ὁ ἐργαζόμενος ἀμοιβεῖται διὰ τῆς ἐγκαίρου παροχῆς τῆς ἀντιμισθίας του, μὴ λαμβάνων αὐτὴν ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καταφεύγει εἰς ἀπόληψιν τῶν μέσων τῆς συντηρήσεώς του, διακόπτει τὰ ἔργα.

Ἐνῶ δὲν ἐπρόκειτο ὅτι ὁ διδάσκαλος δὲν ἠργάζετο, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶχε μαθητὰς καὶ ὅτι ἄκων ἀργούσε, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τὸ σχολεῖον κατεκλείσθη, καὶ ὡς ἡμέραι ματέρρεεν, ἀνευ θρανίων, ἀνευ βέλων, κατάβρεχον ἐκ τοῦ ὑετοῦ καὶ δις ἤναψε νὰ γίνῃ πυρανάλωμα, ἀφαιρέσαντες τὸν ἀρχαῖον αὐτοῦ καπνοδόχον τὰ τοίχην διαρριχθείσης τῆς ἀσβέστου κατέστησαν ἐτουόρωπα.

Ἐνῶ εἰς ὅλα ταῦτα ψευδῶς καὶ τὰ ἐναντὶ ἀνέφερε πρὸς τὴν Κυβερνήσιν ὁ Κρεμμύδας προσθέτει) Προδῆλον ἐπομένως ὅτι ἐνὸσω ὁ κ. Στρεϊφτόμπολας παρεμβάλλει προσκόματα εἰς τὴν τακτικὴν καὶ ἔγκαιρον καταβολὴν τῆς μισθοδοσίας τοῦ διδασκάλου, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἀπ' ἐτέρου ἐγκαταλείπει εἰς τὴν θέλησιν αὐτοῦ τὴν καταβολὴν τῆς ἐν λόγῳ ἀντιμισθίας, τὸ ἐν λόγῳ σχολεῖον δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῆ ποτὲ διδακτήριον). Ἄλλὰ κ. Κρεμμύδα τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ καὶ προστατεύῃ τὸ σχολεῖον κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον, καὶ τοῦτο ἐπραξε διατάξας ὑμᾶς νὰ διευθετήσητε τὰ κακῶς κείμενα, ἀλλ' ἐπεὶ χάριν ἄλλων λόγων, τὰ ἐναντὶ ἐπράξατε. Ἄλλως τε τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐπικρατεῖ εἰς τὴν δι' ἐλευθερίας θελήσεως διαχεῖρῖν τῆς περιουσίας μου, ὡς ὑμεῖς δεσποτικῶς καὶ παρανόμως διανοεῖσθε, καὶ ἀποφεύγοντες τὰ μέσα καὶ τὴν ἀσχόλησιν τοῦ ἀληθοῦς ὑπαλλήλου, καταστρέφετε τὰς ἀγαθὰς προαιρέσεις τῶν καλῶν πατριωτῶν καὶ ἀγαθῶν πολιτῶν οἴτινες, δὲν ἐφύσθησαν καὶ αἵματα καὶ περιουσίας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας Σου. ἄλλως ἤθελες διατελεῖ Τουρκοραγιαῖς καὶ φυτεῖς κρεμμύδια ἐξ ὧν ἡ ἐπωνυμία καὶ ὁ τρόπος τοῦ πολιτεύεσθε ἀποδεικνύουν Σέ.

Ἐν Πάταις τὴν 20 Φεβρουαρίου 1882.

Γ. Α. Στρεϊφτόμπολας

Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐμπορικῆς σχολῆς

Ἡ ΠΡΟΟΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς κυριοὺς ἐμποροῦκαλλήλους Πατρῶν

Ἐπιθυμοῦσα διακαῶς τὴν ἀνασύστασιν τῆς λίαν ἐπιωφελοῦς διὰ τοὺς νέους τῆς ὠραίας καὶ ἐμπορικῆς ταύτης ὑμῶν πόλεως ἐμποροῦκαλλήλους σχολῆς, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἐστὶν ἡ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ μόρφωσις τῆς νεολαίας ταύτης, γνωστοποιεῖ ὅτι, ἂν ἐπιθυμοῦντες ἐξ αὐτῶν τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐκ νέου, παρακαλοῦνται δι' ἀναφορὰς τῶν ν' ἀποτανθῶσι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν, μετὰ τὴν ἐγγραφὴν δὲ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀμέσως θέλουσιν ἀρχίσει αἱ ἐργασίαι αὐτῆς.

Πάτρας 5 Μαρτίου 1882

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως).

Γνωστοποιήσις

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς Φιούμης, Κατάρου καὶ Πατρῶν, ἔπαυσαν τὰς προσεγγίσεις αὐτῶν εἰς τὸν λιμένα τοῦτον ἀπὸ 1/13 τρέχοντος, καὶ ἀπὸ τοῦδε τὰ ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς Θεσσαλίας θέλουν ἀναχωρεῖ ἐκ Τεργεστής κατὰ δεκαπενθημερίαν, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6 μ. μ. καὶ θέλουν προσεγγίσει κατὰ τὴν ἀνοδὸν καὶ κάθοδον εἰς τὸν λιμένα Φιούμης ἐκ Φιούμης δὲ ἀναχωροῦν κατ' εὐθείαν διὰ Κέρκυραν καὶ ἐκείθεν εἰς Πάτρας ὅπου θά ἀφικνοῦνται καὶ θά ἀναχωροῦν τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθῶς πρότερον

(Ἐκ τοῦ πρακτορείου τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ Δούδ.)

Ἡ κ. Leonie le Paintair διακεκριμένη διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ τὸ κυριώτερον Παρισιανὴ δίδει μαθήματα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ τυπογραφείῳ «Φορολογουμένου».

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν τῇ ὀρκτικῇ πλευρᾷ τῆς παραλίας οἰκία τῶν κληρονόμων Ἀναστασίου Μαυροκεφάλου καθὼς καὶ αἱ ἀπέναντι τῆς οἰκίας Καλογεράκη κείμεναι ἀποθήκαι τῶν ἰδίων πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ Τυπογραφεῖον «Φορολογουμένου».